

Suonetaren rohtopussi. Tekijät Kaarina Kailo ja Eija I. Keränen.

Kansanperinteen uusia tulkintoja Lustossa

Myyttikehrä-ryhmä on ammentanut suomalaista kansanperinnettä ja luontosuhdetta asuiksi.

Myyttikehrä-ryhmä on tuottanut Suomen metsämuseoon Lustoon kansanperinteen tulkintojen ja vanhan suomalaisen luontosuhteen pohjalta 16 haltia-asua sekä Eimeleiden emojen esut-sarjan. Kalevalan 180-vuotijuhlavuotta kunniottavassa näyttelyssä esillä olevat teokset nostavat näkyviksi Suomen kansan vanhoissa runoissa esiintyviä, mutta unohtuneita naishahmoja, runojen maailmankuvaa ja naisten kädentaitoja.

Samalla näyttely tulkitsee suomalais-karjalaisia, itämerensuomalaisia ja urallaisia sukupolkerintä naisia ja ekopsykologista näkökulmista.

Kiertäytymateriaaleja uudessa asussa
Näyttelyn teemoja ovat muun

muassa elämänpuu, tassapaino, ekoheikkisyys, vuotuiskierto, uudelleensyntyminen, kestävä elämäntapa ja kansanperinteen naiset.

Esillä on kiertäytymateriaaleista käsitellyksiä valmistettuja pukuja, esuja ja tilkkutöitä sekä tekstiilitaideteoksia ja juurrakotöitä, musiikkia ja videoita.

Asuissa ja esuissa on laajaan kansainväliseen kansanperinteteseen pohjautuvia koriste-työitä. Näyttely kertoo naisten elämänoimasta, asemasta ja rooleista. Se palauttaa luonnonhaltioiden kaikkea koosapitvien voimien lähteille ja lahjalatouteen.

Vanha luontosuhde poikkesi nykyisestä
Vanhassa suomalaisessa kulttuurissa vallitsi nykyisestä runsasti eroava luontosuhde, arinainen ja asemäinen tassapaino kaikkein olentojen kesken. Rituaalein ja uhrin kiertein luonnonhaltioita niiden suostusta turvasta, avusta, suoje-luksesta ja antimista. Luonnon ja sen haltioiden kunnioittami-

Irma Heiskanen suunnittelemaa esua esittelee Tuulikki Lehtosaari.

Luonnon ja sen haltioiden kunnioittaminen takasivat vuotuis-kierron ja luonnon kestokyvyn.

nen takasivat vuotuis-kierron ja luonnon kestokyvyn. Lahjatzeloudessa naisilla oli naisnäkökulman tulkinnan mukaan merkittävät asema. Siitä viestivät esimerkiksi luomismyytit, joissa maailma

syntyä liinun munasta sekä kansanrunojen erilaiset naispuoliset luonnonhahmot. Synnyttäjät, Luojattaret, Eimeleiden Emuuttaret, Elättäjät, varakkaat luonnon vaimot ja monet muut naishahmot ovat lähes unhoon jääneitä kansanrunoissa esiintyviä hahmoita.

Kalevala, naiset ja kansanrunot
Suomen kansalliseepos Kalevala ilmestyi kahdesta osasta vuosina 1835 ja 1849. Elias Lönnrothin luoma taideeros perustuu vanhaan suomalais-karjalaiseen kansanrunouteen. Lönnrot katsoi Kalevalan

kerտovan esivanhempiemme ajasta ja muokkasi kansanrunot omaa Suomen mainaisuutta koskevan, varsin miehisten näkemysensä mukaisesti. Eepoksesta kehittyi keskeinen suomalaisuuden symboli. Kalevala innoitti muitkin keräämään kansanrunoutta. Keruiden tuloksena Suomalaisen Kirjallisuuden Seura on julkaissut 34-osaisen kokoelman Suomen Kansan Vanhat Runot. Siinä on noin 90 000 erillistä runotehtä. Testit löytyvät myös sähköisestä tietokannasta. Myyttikehrä-ryhmä tulkitsee teoksillaan Kalevalan ja kansanrunoutta, ja uskoo, että sika on

kyypä sekä naishahmojen että luontosuhteen uusiin tulkintoihin. Myyttikehrä-ryhmän ytimen muodostavat dosentti, FT Kaarina Kailo ja ekopsykologi Irma Heiskanen. Näyttely on tehty yhteistyössä vaaturin, tekstiilitaiteilija Eija Keränen, tekstiilitaiteilija Inkeri Kirikkäisen, valokuvaja, toimittaja, tuottaja ja mediakavertaja Kirsi "Kirre" Kolvosen ja runoilija, musiikko Sari Maanhallan kanssa. **MARKKIKULMALA** Esäisten elämänoimien juurilla Lustossa Puhkarajulle 10.1.2016 asti